

KULTTUURI

KULTTUURI

Vielä kukkii porilainen hulluus

Kulutuskritinen näyttely tuo vilinää autoituneeseen Ison Karhun kauppakeskukseen.

KUVATAIDE

Ars Pori Megastore 711. saakka.
Kauppakeskus Iso Karhu, Yrjökatu 14, Pori, avoinna ke-su kello 12–18.

● Ars Pori Megastoren näyttelyä tulvi paradokseja. Että juuri kuvataiteilijat rientävät elvyttämään, kun Puuvillan ja pandemian autioittama kauppakeskus Iso Karhu kumisee tyhjiydessään. Sannuntaina yleisiä oliin liikkeellä mukavasti, mutta ei ainuttakaan yrittäjää, joka olisi myynyt ilmaisen taideannoksen painikkeeksi kupin kahvia.

Vuokramarkkinoilla vetovomansa menettäneitä liikkeitä on usein tavattu vallata taiteelle, mutta Ars Pori Megastoren mitakaava tekee cleststä erityisen. Vertailukohtaa löytyy Tampereelta, jossa Finlayson Art Area on muuttamassa vuodessa kehittyneen rakastetuksi osaksi kaupungin taidetarjontaa.

Ars Poriin järjestäjäkolmikoon kuuluvan kuvataiteilija Ville Kirjasen (s. 1984) lausuma vertaus Mäntän kuvataideviikkoihin ei tule tyhjältä. Taitelijakokoonpano edustaa samaa tasoja ja särmikkyyttä. Kuten sieläkin, aktiivinen näyttelykävijä löytää Ison Karhusta jo aiem-

nabbteeri: plantationseni, 2021, HD-video, kesto 9:03 min.

mita galleriakierroksilta tuttuja teoksia, mutta taatusti myös ihan uusia tekijäimiä.

Liiottelematta: Ars Pori Megastore pelastaa Porin ja koko Satakunnan laimean taidenäyttelyvuoden. Tarjontaa ovat veittäneet Porin taidemuseon vastoinkäymiset, olosuhteiden aiheuttama kulttuuritoiminnan epävarmuus ja paikallisten keskinäisyyden vällyvuosi.

Mäntässä kuvataideviikot ovat kipuileet oman vakiintumisensa kanssa. Kun näyttelyt on järjestetty vuodesta 1993 lähtien, alkavat yleisön ja taiteilijoiden odotukset kasvaa. Halutaan

palveluita, näyttelykorvauksia, saavutettavuutta, esityskalustoa ja laadukasta valaistusta.

Vastasyntynyt Ars Pori saa vielä paljon anteeksi. Koronajaksi ateljeihin sulkeutuneet taitelijat ovat tarttuneet näyttelymahdollisuuteen innolla ja korvauksetta. Teoslaput ja opasteet olivat vielä sunnuntaina "tekeillä", jolloin kokonaisuuden megalomaanisuus saattoi joiltakin katsojilta jäädä hahmottumatta. Jopa taitelijalista piti haalia kasaan eri lihteistä.

Finlaysonin ja Mäntän näyttelyiden viehätystä lisää ympäröivä teollinen miljöö, kun Ison Karhun

Heli Ryhänen: installaatiokooste kahdesta teoksesta The Wind Turns

Towards the East, 2011 ja Landscape, 2014, keinoahka, vaneri, kangas, teräs, kierrätysmuovi.

Näkymä Skating on the thin ice -kokonaisuudesta, seinämaalus Saara Mahboub

raamit nojaavat 1970-lukulaiseen tavaratalorakenteeseen. Kauppakeskus on kuitenkin siisti ja helppokulkuinen. Vessat ja melkein kaikki hissitkin toimivat, joten liikkuminen on sujuvaa ja tur-

vallista – kunhan vaan koulua kaikki kolkat perimmäisiä pukuhuoneita myöten. Kuratorialisesta linjasta erottuu kaksi selkeää painotusta. Ensinnäkin taitelijajavali-

noissa näkyy opiskelijan, työskentelyn tai perheen myötä kehittyneitä yhteyksiä Satakuntaan. Teosten vahvimpana teemana puhuttelee kulutusriittisyys, jota Iso Karhu omine

ominaisuksineen vahvistaa. Hiljainenkin kauppakeskus tuntuu meluisalta. Hiljy on sekä tilasta toiseen kantautuvaa ääntä, että omia sisäisiä kaikuja ajasta, kun samoilla käytävillä

käytiin vilkasta kauppa. Nykytaideryhmä Kylläisen pursuillevan tilateoksen vieressä mainostetaan pomppulinnaa. Kun Kokeellisen elektronikan seura KOELSE täyttää katuta-

son salin elektroniikkaromuveistoksilla, saan takauksia samoilla kumilla pyörineistä matkapuhelinkauppiasta. Ja kun entisen myymälän nurkassa luoke "Sovitus", irtautuu sanan

Korona-ajaksi ateljeihin sulkeutuneet taitelijat ovat tarttuneet mahdollisuuteen innolla ja korvauksetta.

merkitys vaatteiden kokeilemisesta tekojen, ehkäpä juuri kullussyntyien, sovitamiseen.

Parbod Fakharzadehin (s. 1986) kuratoima toisen kerroksen tila on otsikoitu *Skating on the thin ice of a new day*. Teosten tehosteina toistuvat punainen väri ja kuuset. Katosta roikkuu unohduneen näköisiä joulupalloja. Avarassa tilassa teokset tuntuvat vaikeasti lähestyttäviltä, olo onkin kuin epävarmalla luis-telijalla uudella jäällä.

Ajautun perimmäiseen nurkkaan, josta löytyy Vidha Saumyan (s. 1984) pienten piirrosten sarja. Se ilmentää erilaisia himojen tyydyttämiseen pyrkiviä sosiaalisia tilanteita. Kuvissa syödään, imetään toisten sormia, riisutaan, pukeudutaan ristiin ja puristellaan ruumiinosia. Mustavalkoisuudessaan sarja näyttää dokumentaatiolta jostakin, joka oli.

Erlaisia ahnaista suita esiintyy myös muissa teoksissa. Näyttely tuo viestejä tulevaisuudesta, josta läsin katsomme jo päättäneeseen, nopeasti itsetyytytyksen aikakauten. Sitä, mitä maailma näyttää siitä toiseen suuntaan eli eteenpäin, teokset eivät enusta.

Ars Pori Megastoren ristiriitojen mykistävä huipentuma löytyy kellarin hämärästä rauhasta. Entisessä lukuaukossa ja lasten unelmamaassa tulviva muovi herättää esivanhemmat muinaisista venehaudoistaan ja pakottaa heidät liikkeelle. Tilateos piirtää syväliisestä puhuttelevan kuvan ylisukupövisestä vastuusta. Jälleen kerran kuvanveistäjä Heli Ryhänen (s. 1971) taide kääntää katseen arjen hetkellisyydestä kohti koko ihmisyden kiistittävää perspektiiviä.

TUULI PENTTINEN-LAMPISUO

● Ars Pori Megastoren taitelijat ovat: Manu Alakurhu, Komugi Ando, Mari Antjärvi, Kush Badhwar, Canis Ludens, Andrea Coyotzi Borja, Doplgenger, Marie-Andrée Godin, Heikki Hautala, Mollu Heino, Viljami Heononen, Sini Kallio, Riikka Keränen, KOELSE, Julia Kovács Haavisto, Laura Könönen, Pia Lindy, Markus Luoro, Saara Mahboub, Hanna Marno, nabtreeri, Nykytaideryhmä Kylläinen, Niko Paikokangas, Maria Patrikainen, Phasar Crane Collective, Laura Pietiläinen, Heli Ryhänen, Teemu Salonen, Vidha Saumya, Shubbang Singh, Marloes van Son, Anssi Taulu, (TES), Timo Tuhanen ja Vari-lambo.

Anssi Taulu: Ampialstehdas, 2018, pähvi, puu, vaneri, rauta, punainen valo. Valokuva: Tuuli Penttinen-Lampisuo.